

HET MIDDAGBAL

(THE TEA DANCE)

Eenakter

door

MARGARET BOWER

vertaling

Linda Slokker

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HET MIDDAGBAL - THE TEA DANCE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **MARGARET BOWER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Olive Adams - een knappe vrouw van middelbare leeftijd, pas gescheiden

Jean Barbour - haar ongetrouwde zuster

Barbara Lane - een weduwe, een vrolijke weduwe, wel te verstaan.

Luce - de meid

De vrouw - niet-sprekend

Mevr. Chrisholm - Agatha Christie

Mary Day - haar secretaresse en gezelschapsdame.

De handeling vindt plaats in een kleine zitkamer grenzend aan de balzaal in het hotel op Burgh Island.

Tijd 1936

Notities van de auteur:

Olive, Jean en Barbara zijn allen van middelbare leeftijd, nog redelijk aantrekkelijk en financieel onafhankelijk, maar om verschillende redenen hebben zij geen van allen een mannelijke partner. Zij leiden daardoor een meer teruggetrokken leven, dan tegenwoordig het geval zou zijn. Ze zijn op vakantie en hunkeren naar een beetje opwindning, en dan is het niet zo vreemd dat hun fantasie op hol slaat wanneer er iets onverwachts gebeurt. Burg Island is een echt eiland, voor de kust van Zuid Devon. Het hotel is een bestaand hotel. Agata Christie was regelmatig te gast in dat hotel, en er gaat een gerucht onder de bewoners dat Wallis Simpson er ook ooit geweest is.

In een kleine zitkamer grenzend aan de balzaal in het hotel op Burgh Island. Het is halverwege de middag, op een zonnige dag in 1936

DECOR:

De kamer is gemeubileerd met rieten stoelen en tafels, planten in potten, enz. Er staat een boekenkast tegen de muur en een raam in de "vierde" muur, met uitzicht op zee. Er ligt een verrekijker op de vensterbank. Er zijn twee deuren, een naar de balzaal en een naar de rest van het hotel.

Het middagbal is aan de gang, en het geluid van muziek is te horen tijdens de handeling.

Als het doek opgaat zitten mevr. Olive Adams en haar zuster juffrouw Jean Barbour aan een van de kleine tafeltjes, ze drinken thee en luisteren naar de muziek uit de balzaal. De muziek is ten einde, er wordt geapplaudisseerd, en na een paar minuten komt Barbara Lane uit de balzaal, en ze waait zichzelf koelte toe met een waaier. Ze laat zich in een stoel zakken.

Barbara: Dat was heerlijk. Ah, ik heb in jaren niet meer gedanst.

Olive: Dat kan ik niet geloven. Je zag er heel professioneel uit op de dansvloer.

Barbara: We dansten veel, mijn man en ik, maar dat is al heel lang geleden. Ik ben tegenwoordig helemaal vastgeroest.

Olive: Daar zag het niet naar uit. We waren behoorlijk onder de indruk, nietwaar, Jean?

Barbara: Dat was omdat ik zo'n goede partner had, dat maakt een heel verschil.

Jean: Ja, wie was die charmante man eigenlijk, waar je mee danste?

Barbara: Meneer Purdy. Is hij geen schatje? En zijn vrouw is ook heel sympathiek. Zij is die reumatische vrouw met die twee stokken. Ze kan natuurlijk niet dansen, maar ik heb zo het idee dat ze het graag deden voor ze ziek werd. In ieder geval, ze heeft zelf haar man naar me toegestuurd om me te vragen. Is dat niet schattig?

Jean: Arme vrouw. Dat is vast niet makkelijk voor haar.

Olive: Ik denk eigenlijk dat de zeelucht haar geen goed zal doen. De West Country is nooit erg geschikt geweest voor mensen met reumatiek. Ik vraag me af waarom ze juist hierheen zijn gekomen.

Barbara: Ik heb geen idee, maar ik wil het ze wel vragen, als je het wilt weten. Ik ga straks weer dansen, ik heb meneer Purdy bij zijn vrouw achtergelaten, ze drinken samen thee. Ze hebben me gevraagd bij ze te komen zitten, maar dat leek me geen goed idee. Ik wil niet dat mevrouw Purdy het gevoel krijgt dat ik teveel aandacht aan haar man besteed.

Jean: Als je even belt komt de meid met een theeblad.

Barbara: Nee dank je, ik hoef geen thee. Ik ga even naar mijn kamer om me op te frissen. *(Barbara verdwijnt)*

Olive: Is het niet enig dat mevr. Lane de gelegenheid heeft om te dansen? Ze zag er een beetje eenzaam uit, zo alleen. Ik vraag me af waarom zij hier is.

Jean: Waarschijnlijk alleen omdat ze het hier mooi vindt, net als wij. Het is een rustig eiland, weg van de drukte.

Olive: Maar het is toch een vreemde plaats om helemaal in je eentje heen te gaan. Vind je niet?

Jean: Integendeel. Ik vind het ideaal.

Olive: In welk opzicht?

Jean: Omdat het zo'n klein eiland is met alleen maar het hotel. Het is net een kleine gemeenschap, en iedereen op het eiland maakt er deel van uit. Het is veel beter dan een grote stad zoals Torquay of Bournemouth, of zo, waar iedereen daar een vreemde voor je is zodra je je hotel uitloopt. Hier kent iedereen iedereen, althans van gezicht, al een paar uur nadat je bent aangekomen.

Olive: Dat is waar, daar had ik niet aan gedacht. Daar heb je natuurlijk gelijk in. Maar je hebt altijd gelijk, althans dat had je...

Jean: Iemand in de familie moet de hersens hebben. Jij hebt in elk geval alle schoonheid geërfd.

Olive: Daar heb ik wat aan

Jean: Ach, dat weet ik niet, het heeft je heel wat opgeleverd.

Olive: Een scheiding!! Noem je dat winst?

Jean: Maar kijk eens hoe goed alles geregeld is!!

Olive: Ja, als je mijn zenuwzinking niet meetelt.

Jean: Niet overdrijven.

Olive: Ik was heel erg van streek. Ik hield veel van Ronald

Jean: Maar niet genoeg om zijn streken goed te praten.

Olive: Zeker niet!!

Jean: Maar dat hebben we nu gehad. Laat alles achter je en geniet van je vakantie.

Olive: Ja, dat zal ik doen. Bedankt voor je steun.

Jean: Waar heb je anders zusjes voor? *(de muziek begint weer te spelen)* Heb je genoeg thee gehad? Zullen we naar de balzaal gaan?

Olive: Mij best. *(Jean en Olive gaan naar de balzaal)*

Lucy: *(de meid komt binnen om de theeboel op te ruimen. Terwijl ze daar mee bezig is, komt er een vrouw in een lange jas, met een litteken op haar gezicht, en een donkere bril naar binnen, ziet Lucy en houdt in)* Goedenmiddag, mevrouw. Wilt u thee? *(de vrouw schudt haar hoofd, legt haar hand over haar mond om die te verbergen, en gaat snel naar buiten. Lucy haalt haar schouders op, pakt het dienblad op en staat op punt om weg te gaan als... Barbara binnenkomt, terwijl ze over haar schouder kijkt)*

Barbara: Wie was dat?

Lucy: Ik weet het niet, mevrouw. Ik geloof dat ze gisteravond is aangekomen, en vanmiddag weer weggaat.

Barbara: Vreemd, ze leek precies op... Niet dat je haar gezicht goed kon zien, maar... Nee, dat kan niet.

Lucy: Wie, mevrouw?

Barbara: Let maar niet op mij. Het was maar een idee. Ga maar gauw.

Lucy: Ja mevrouw. *(ze maakt aanstalten om weg te gaan)*

Barbara: O Lucy.

Lucy: Ja, mevrouw?

Barbara: Ik veronderstel dat die mevrouw het register heeft ingevuld, toen ze zich in liet schrijven?

Lucy: Dat zou ik niet weten, mevrouw. *(Lucy gaat weg met de theeboel. Na een ogenblik haalt Barbara haar schouders op en gaat de balzaal binnen. Vlak daarna houdt de muziek op en is er applaus te horen. Mevr. Chisholm, gevolgd door haar secretaresse, Juffrouw Mary Day komen de balzaal binnen. Ze gaan aan een tafeltje zitten)*

Mevr. Chisholm: Ik denk niet dat we nog meer van die onzin aan hoeven te horen. Ik heb alles wat ik nodig heb. Maak er wat aantekeningen van, Mary, als je wilt? *(Mary pakt een notitieboekje en maakt notities terwijl mevr. Chisholm dicteert)* Dansen duren ongeveer drie en een halve minuut. De tussenperiodes tussen de dansen variëren van een minuut tot vijf minuten.

Mary: Afhankelijk van het feit of de band een verfrissing nodig heeft!!

Mevr. Chisholm: Ja, dat maakt het een beetje ingewikkeld. Maar, oké, we gaan verder... meestal komen er een of meer personen binnen of gaan weg, tussen de dansen, maar er schijnt niemand weg te gaan tijdens het dansen zelf. Ik denk dat dat wel genoeg is voor het ogenblik. Ah, nog een ding. dat is heel interessant. de meeste japonnen zijn rose. *(of een andere kleur, als dat beter uitkomt)*

Mary: *(schrijft)* Rose. Is dat belangrijk?

Mevr. Chisholm: Dat kan belangrijk zijn. Dan heb je iets minder in de gaten wie er in of uit loopt.

Mary: Ja, natuurlijk, ik begrijp het. *(ze doet haar notitieboekje dicht)* Heb je daar iets aan voor je plot?

Mevr. Chisholm: *(vertrouwelijk)* Nou kijk, we moeten het vergif ergens plaatsen waar de vrouw het kan innemen terwijl iedereen het ziet, maar we moeten er zeker van zijn dat niemand anders het per ongeluk binnen kan krijgen. Dus als we wachten tot het einde van de dans, dan kan ik Francesca weg laten gaan met een roze jurk aan, natuurlijk aangenomen dat er niemand weggaat terwijl de band speelt. Dat geeft haar tijd om naar haar kamer te gaan, door het raam te kruipen, en eh... de rest weet ik nog niet.... *(Jean komt op dit moment binnen en hoort toevallig het laatste gedeelte van het verhaal van mevr. Chisholm. Ze leunt vertrouwelijk voorover)* Maar ik weet een ding zeker, we kunnen die vrouw vergiften terwijl het bal aan de gang is, waar iedereen bij zit, en niemand zal er ooit achter komen hoe het is gedaan. *(Jean is geschokt door wat ze*

heeft gehoord, en gaat achteruit de kamer uit. Mevr. Chisholm en Mary zijn zich er niet van bewust dat Jean heeft gehoord wat ze hebben gezegd)

Olive: *(buiten de coulissen)* Schiet eens op, Jean. Je zorgt voor een file. *(Olive komt binnen, en duwt Jean voor zich uit. Tegen mevr. Chisholm)* Vindt u het goed als we bij u komen zitten? Het is een beetje warm in de balzaal. *(ze gaat zitten)* Ik vind het eigenlijk niet erg slim van ons, om met dit mooie weer binnen te zitten, maar ik luister zo graag naar het orkest, terwijl ik thee drink. Dat is een van de aantrekkelijkheden van dit hotel, vindt u ook niet? We zijn na de lunch een lange wandeling gaan maken, nietwaar, Jean? Jean? Wat is er met je? Kom er eens bij zitten. *(Jean gaat zo ver mogelijk uit de buurt van mevr. Chisholm zitten)* We waren zo ver, dat we bijna door het getij werden verrast. Nog een paar minuten langer, dan hadden we onze schoenen en kousen uit moeten doen, en naar huis waden. Tussen haakjes, ik geloof niet dat wij al kennis met elkaar hebben gemaakt. Ik ben Olive Adams, en dit is mijn zuster, Jean Barbour.

Mevr. Chisholm: *(stelt zichzelf met tegenzin voor)* Ik ben mevr. Chisholm. Mijn secretaresse juffr. Day.

Olive: *(babbelt vrolijk verder)* Zijn jullie net aangekomen? We hebben jullie nog niet eerder gezien, nietwaar Jean? We zijn hier nu een week. Is het geen heerlijk hotel, zo romantisch op zo'n eiland. Bent u hier al eens eerder geweest, of is dit de eerste keer?

Mevr. Chisholm: Ja, dit is een heerlijk hotel, en we zijn vandaag pas aangekomen, maar dit is bepaald niet mijn eerste bezoek hier. We zijn hier al heel wat keren geweest, het is heel geschikt voor mijn doel.

Olive: En wat komt u hier doen, mevr. Chisholm?

Mevr. Chisholm: Ja, dat kan ik niet verklappen.

Olive: Goede genade, dat is mysterieus. We worden er nieuwsgierig van, nietwaar, Jean?

Jean: Mmm? O ja, heel nieuwsgierig. Olive, denk je niet dat we beter naar onze kamers kunnen gaan om te rusten, al dat wandelen en dansen...

Olive: Gunst nee. Zo zonde van zo'n heerlijke middag. Nee, ik blijf nog even praten.

Mevr. Chisholm: *(staat op)* Als u het niet erg vindt, dan ga ik naar mijn kamer. Ik heb tijd nodig om na te denken. Ga je mee, Mary? *(Mevr. Chisholm en Mary vertrekken)*

Jean: *(zit naast Olive)* Die vrouw...

Olive: Hoe bedoel je... "die vrouw" Ze leek mij heel aardig. Ze was misschien een beetje stug, maar...

Jean: Jij weet niet wat ik weet. Ze is helemaal niet aardig. Ze is bezig een moord op iemand te beramen,

Olive: Doe niet zo belachelijk. Wat een onzin.

Jean: Het is echt waar. Dat zeg ik je toch. Ik heb het haar horen zeggen.

Olive: Je hebt gehoord, hoe ze plannen zat te maken om iemand te vermoorden? Hoe dan?

Jean: Vergif!!

Olive: O Jean, doe niet zo belachelijk. Wie gaat ze dan vergiftigen?

Jean: Dat weet ik niet, dat heeft ze niet gezegd. Ze zei niet wie het was, maar het was een vrouw, zoveel heb ik er wel van begrepen.

Olive: Je gaat me toch niet vertellen dat...

Jean: SSTT! Er komt iemand aan. (*Barbara komt binnen uit de balzaal*)

Barbara: Ik heb mijn galante ridder aan zijn vrouw teruggegeven, en aangezien er verder geen losse heren meer schijnen te zijn, moet Assepoester het bal verlaten. Misschien ga ik wel een eindje wandelen. Hoe is het getij? (*ze gaat naar het raam*)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto